

“मीठे बच्चे— श्रेष्ठ मत केवल एक बाबाको हो, यसैमा सदा चल्दै गर। सहोदर बनेर बाबाबाट पूरा-पूरा वर्सा लेऊ।”

प्रश्नः— सौतेला बच्चाहरूलाई कुन कुराको निश्चय नहुनाको कारणले बाबाको पूरा सहयोगी बन्न सक्दैनन्?

उत्तरः— सौतेला बच्चाहरूलाई यो निश्चय हुँदैन— अहिले पवित्र बन्नाले नै पवित्र दुनियाँको मालिक बन्ने छौं। पवित्र नबनेसम्म पवित्र दुनियाँको स्थापना हुन सक्दैन। यो निश्चय भएमा नै पूरा-पूरा सहयोगी बन्छन्। सहोदर बच्चाहरू बाबालाई पूरा चिनेर लायक बन्ने पुरुषार्थ गर्छन्। बाबाको श्रीमतमा चलेर श्रेष्ठ बन्छन्।

गीतः— तकदिर जगाकर आई हुँ...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। यो बच्चाहरूले भन्छन्— हामी पाठशालामा आएका छौं। यसलाई साधारण सतसङ्ग भनिदैन। तिम्नो नै सतको साथमा सङ्गत छ। सत भनिन्छ परमपिता परमात्मालाई। अहिले तिमी बच्चाहरू सत अर्थात् बेहदको बाबाको सङ्गमा बसेका छौ। वास्तवमा पिता दुइवटा हुन्छन्। हदका पिता र बेहदका पिता। एक हुनुहुन्छ सबै आत्माहरूको निराकार पिता, अर्को हुनुहुन्छ प्रजापिता ब्रह्मा। तिमी बच्चाहरूलाई अहिले दुवै पिता मिलेको छ। बेहदका पिता सबै भक्तहरूको भगवान् हुनुहुन्छ, जसलाई परमपिता परमात्मा भनिन्छ। भक्त त अनेक छन्। भगवान् एक हुनुहुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ निराकार बेहदका पिता। दोस्रो छन् प्रजापिता ब्रह्मा बेहदका पिता र फेरि तेस्रो छन् लौकिक पिता। शरीरले त विकारबाट जन्म लिन्छ। उनीहरूलाई कोख वंशावली भनिन्छ। यो कलियुगी दुनियाँलाई पापको दुनियाँ भनिन्छ। दोस्रो छ, पुण्य आत्माहरूको दुनियाँ— निर्विकारी दुनियाँ, नयाँ दुनियाँ। दुनियाँ एउटै छ, दुइटा छैनन्। घर एउटै हुन्छ, दुइटा होइन। सुरुमा त्यसलाई नयाँ घर भनिन्छ, फेरि पुरानो हुन्छ। भारतवर्ष नयाँ छँदा त्यसलाई सत्ययुग भनिन्छ। अहिले पुरानो भएको छ त्यसैले त्यसलाई कलियुग भनिन्छ। यसलाई दुःख दिने विकारी दुनियाँ भनिन्छ। जब विश्व नयाँ थियो भारतवर्ष पनि नयाँ थियो। अब सृष्टि पुरानो भएको छ, त्यसैले पुरानो भएको छ। नयाँ भारतवर्षमा देवी-देवता धर्म बाहेक अरू कुनै धर्म थिएन। एक लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो अरू कुनै खण्ड थिएन, ५ हजार वर्षको कुरा हो। भारतवर्षलाई स्वर्ग भनिन्थ्यो। दुई कला कम भयो अनि त्रेतामा राम-सीताको राज्य चल्यो। देवताहरू क्षत्रिय धर्ममा आउन पुगे। सत्ययुग त्रेता दुवैलाई मिलाएर सुखधाम भनिन्छ। जब द्वापरबाट दुःखधाम सुरु हुन्छ, भक्तिमार्ग सुरु हुन्छ। भारतवर्ष पहिला सद्गतिमा थियो अब दुर्गतिमा आइपुगेको छ। पहिला १६ कला सद्गति फेरि १४ कला सद्गति, फेरि जब द्वापर देखि वाम मार्ग सुरु हुन्छ, अनि सबै दुःखी हुन थाल्छन्। दुःखी बनाएको छ रावणले। अहिले सबै रावणको मतमा चलिरहेका छन्। ईश्वरलाई कसैले पनि जान्दैनन्। उहाँको नै सर्वश्रेष्ठ मतको गायन गरिएको छ। अब तिमी आएका छौ नयाँ दुनियाँको लागि तकदिर जगाउन। मानिसहरू त सबै पुरानै दुनियाँको लागि मेहनत गर्छन्।

तिमीलाई थाहा छ- अहिले यो पुरानो दुनियाँको विनाशको लागि महाभारत लडाइँ हुन्छ। तर विनाश हुनुभन्दा पहिला नयाँ सृष्टि पनि चाहिन्छ। अहिले बाबाले नयाँ सृष्टि रन्दै हुनुहुन्छ। तिमीहरू सबै हौ ईश्वरीय सन्तान। पहिला आसुरी सन्तान थियौ। अहिले सदा पावन बाबाका सन्तान बनेका छौ- सुखधामको वर्सा प्राप्त गर्न अर्थात् देवता पद प्राप्त गर्नको लागि। तिमी बेहदका बाबाबाट त कदिर बनाउन आएका छौ। बाबा तिमी बच्चाहरूलाई बेहदको सुख दिनको लागि फेरि आउनु भएको छ। सबै बिल्कुलै कौडीतुल्य बनेका छन्। अहिले कहीं पनि राजा छैनन्, प्रजाको प्रजामाथि राज्य छ। देवी-देवता जो पवित्र थिए अहिले पतित बनेका छन्। गायन गर्छन्- पतित-पावन आउनुहोस्। रावणलाई जलाउँछन् तर पनि रावण जल्दैन। सत्ययुगमा कहाँ जलाउँछन् र! सत्ययुगमा सर्वशक्ति सम्पन्न देवी देवताहरूको राज्य थियो। यस समय सबै नर्कवासी बनेका छन्। अब यस किनारबाट त्यस किनारसम्म जानु छ। खिवैया एउटै हुनुहुन्छ। उहाँ आएर विषय सागरबाट क्षीरसागरमा लैजानुहुन्छ। यहाँका धनवान् मानिसहरूले सम्झन्छन्- हामी त स्वर्गमा छौं, जो गरिब छन्, उनीहरू नर्कमा छन्। उनीहरूलाई थाहै छैन- स्वर्ग केलाई भनिन्छ। तिमीलाई थाहा छ- सत्ययुगमा पारसनाथ पारसनाथिनीहरूको राज्य थियो। बेहदका बाबालाई तिमीले चिनेर बाबा भन्छौ। त्यसैले अवश्य वर्सा मिल्नु पर्छ। तिमीले याद राख्नु छ- हामी शान्तिधामका वासी हौं। परमधामबाट यहाँ खेल खेल्न आएका छौं। ८४ जन्म कसरी लिन्छौं- बाबा बसेर सारा हिसाब सम्झाउनु हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, अब कलियुगको अन्त्य छ। यहाँ तिमी बाबाबाट सहज योग सिकिरहेका छौ। तिमीले भन्छौ- बाबा, हामी सूर्यवंशी घरानामा अवश्य आउने छौं। यो लक्ष्य उद्देश्य हो। यो भगवानको पाठशाला हो। भगवानुवाच- म तिमीलाई मनुष्यबाट देवता बनाउन आएको छु। तिमी राजाहरूको राजा बन। सहोदर बनेर पूरा वर्सा लेऊ। श्रीमतमा चल्थौ भने सर्वश्रेष्ठ बन्छौ। बाबा सबैभन्दा उच्च हुनुहुन्छ। निराकार भगवान्, नत साकारी, नत आकारी हुनुहुन्छ। आकारी हुन्- ब्रह्मा-विष्णु-शंकर देवताहरू। उनीहरूलाई भगवान् भनिदैन। भगवान् एक हुनुहुन्छ, भक्तहरू अनेक छन्। बाबा सोध्नुहुन्छ- भक्तहरू कति छन्? ५-६ सय करोड। भक्तिमार्गका भक्तहरू अहिले धक्का खाइरहेका छन्। कोही कतै कोही कतै। तिमीहरू सबै ड्रामाका कलाकार हौ। त्यसैले ड्रामाको रचनाकार, निर्देशकको बारेमा थाहा हुनु पर्छ। तर केही पनि जान्दैनन्। सत्ययुगमा सूर्यवंशी देवताहरू थिए, उनीहरूको महिमा गाउँछन्। हुन त दुवै मनुष्यहरू नै हुन्, फेरि उनीहरूको महिमा किन गाउँछन्? किन भने उनीहरूलाई ईश्वरले यस्तो बनाउनु भएको हो। तिमीलाई पनि बाबाले मनुष्यबाट देवता बनाइरहनु भएको छ। फेरि तिमी देवताबाट क्षत्रिय... आदि बन्छौ। नयाँ दुनियाँमा रहने देवताहरू फेरि पुरानो दुनियाँमा तमोप्रधान बन्छन्। बाबा आएर फेरि लायक बनाउनुहुन्छ। कौडीबाट हीरा समान बनाउनुहुन्छ। तिमीहरू मध्ये कसैले पूरा चिन्छन्, कसैले आधा। अलि-अलि चिन्नेलाई सौतेला भनिन्छ। हामी पवित्र बनेर पवित्र दुनियाँको मालिक बन्छौं, यो कुरामा निश्चय राख्दैनन्। सहयोगी बन्दैनन्। पहिला त माता-पिताको बन्नु पर्छ। बाबा हामी हजुरका थियौं फेरि आधा कल्प हजुरलाई बिर्सेर मायाको अधीन भयौं। अब फेरि हजुरको बनेका छौं। यो पतित दुनियाँमा पतितहरूकै मान छ। स्वर्गमा यस्तो कुनै कुरा हुँदैन।

बाबाले सम्झाउनु भएको छ— स्वर्गमा शरीर छोड्नु भन्दा पहिला साक्षात्कार हुन्छ— अब म यो शरीर छोड्छु, अनि गएर बालक बन्छु। शरीरको आयु पूरा भयो। अकालमा मृत्यु हुँदैन। पुरानो शरीरलाई छोडेर नयाँ लिन्छन्। सर्पको उदाहरण, भ्रमरीको उदाहरण... भ्रमरीमा पनि अक्कल छ। आजको मनुष्यमा यस्तो अक्कल छैन। तिमी सच्चा-सच्चा भ्रमरी हो। अनेक थरिका कीराहरूलाई भूँ-भूँ गरेर मनुष्यबाट देवता बनाउँछौ। तिमीलाई बाबा सुखी बनाउन आउनु भएको छ। सहज योग सिकाउन आउनु भएको छ। बाबाले राजयोग कहिले सिकाउनु भएको थियो— यो कसैले पनि जान्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, तिमी मेरो मतमा चलेर श्रेष्ठ बन। यस समयमा सबैको आसुरी मत छ। सर्वव्यापीको ज्ञानले सबैलाई बिल्कुलै कौडी समान बनाएको छ। कर्जा लिइरहन्छन्। भगवान् को हुनुहुन्छ, कहाँ रहनुहुन्छ— मानिसहरूले केही पनि जानेका छैनन्। उहाँ त निराकार हुनुहुन्छ फेरि यहाँ कसरी खोज्न सक्छन्। भन्दछन्— हामी शिवानन्दका शिष्य हौं, फेरि उनलाई कहाँ अनुसरण गर्छन् र। आजभोलि उनीहरूको कति मान छ। तर पनि श्रीमत त एक शिवबाबाको नै प्रसिद्ध छ। अहिले तिमी ईश्वरको मतमा चलेर ईश्वरबाट वर्सा लिनको लागि आएका छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— जो धक्का खान्छन् उनीहरूले मलाई जान्दैनन्। उनीहरूलाई थाहै छैन— बाबाले पढाएर, वर्सा दिएर विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ। तिमी अब धक्का खानबाट छुटेका छौ। भगवानुवाच— तिमीलाई देवता बनाउन आएको छु। तिमी बी.के.हरूलाई थाहा छ— भगवान् आएर बच्चाहरूलाई विश्वको मालिक बन्ने वर्सा दिनुहुन्छ। तिमी पुरुषार्थद्वारा विश्वको मालिक बन्छौ। बाबा विश्वको रचयिता हुनुहुन्छ। अब तिमीले धक्का खानु छैन। धक्का खानेलाई भगवान् मिल्दैन। तिमी त बाबाबाट सुखको वर्सा लिन्छौ। बाँकी शान्तिधामको वर्सा त सबैलाई मिल्छ। अब दुःखको खाता खतम गरेर सुखको खाता जम्मा गर्छौ। बाँकी सबै सजाय खाएर आ-आफ्नो शाखामा जान्छन्।

बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। नयाँ दुनियाँको लागि नयाँ तकदिर बनाउन आएका छौ। त्यही तकदिर फेरि २१ जन्म पूरा भएपछि पुरानो बन्छ। अब पुरुषार्थ गर्नु छ— चाहे सूर्यवंशी राज्य लेऊ, चाहे धनवान् प्रजा बन, चाहे गरिब प्रजा बन। प्रजा पनि धेरै धनवान् हुन्छन्। कति राजाहरूले पनि उनीहरू सँग कर्जा लिन्छन्। अहिले पनि प्रजा धनवान् छन्। सत्ययुगमा यस्तो हुँदैन। जो पछि राजा-रानी बन्छन् उनीहरू भन्दा प्रजामा धेरै धनवान् हुन्छन्। धेरै ठूला ठूला महलहरूमा रहन्छन्। अब जे चाहन्छौ बन। अहिले सबै दुःखी छन्। बाबा तिमीलाई स्वर्गमा सदा सुखी अथवा स्वर्गवासी बनाउन आउनु भएको छ। यस समयमा नर्कमा रहनेहरूले फेरि पनि नर्कमा नै जन्म लिन्छन्। तिमी स्वर्गवासी बन्ने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। बाबाको शरीरको कुनै नाम छैन। मनुष्यहरूलाई ८४ जन्ममा ८४ नाम मिल्छन्। भिन्न नाम, रूप, देश, काल। शिवबाबालाई न आकारी न साकारी शरीर मिल्छ। भन्नुहुन्छ— म भाडामा लिन्छु। म त्यतिबेला आउँछु जब यिनको वानप्रस्थ अवस्था हुन्छ। यो ड्रामा हर सेकेन्ड शुटिङ्ग भइरहन्छ। तिमी हामी कल्प पहिला मिलेका थियौं, अहिले मिलेका छौं, फेरि मिल्ने छौं। जुन सेकेन्ड बित्छ, त्यो ड्रामा। बाबा पनि ड्रामाको बन्धनमा बाँधिनु भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी बच्चाहरूलाई आएर हीरा समान बनाउँछु।

२०७५ बैशाख २० बिहीबार ३-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

म तिम्रो एकदमै आज्ञाकारी सेवक, एकदमै प्यारो पिता, शिक्षक र सतगुरु पनि बन्छु। मेरो कुनै पिता, शिक्षक गुरु छैन। सबैको पिता म स्वयं हुँ। ज्ञानको सागर हुँ। मेरो कुनै गुरु छैन। स्वयं सबैको सद्गतिदाता हुँ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) भ्रमरी जस्तै भूँ-भूँ गरेर मनुष्यलाई देवता बनाउने सेवा गर। बाबाको श्रीमतमा सदा सुखी बन्नु र बनाउनु छ।
- २) उच्च तकदिर बनाउनको लागि पावन अवश्य बन्नु छ। सबैलाई विषय सागरबाट क्षीरसागरमा लैजानको लागि बाबा समान खिवैया बन्नु छ।

वरदानः— रूहानी प्रसन्नताको प्रकम्पनद्वारा सबैलाई शान्ति र शक्तिको अनुभूति गराउने सर्व प्राप्ति स्वरूप भव

जो परमात्म प्राप्तिहरूले सम्पन्न, सर्व प्राप्ति स्वरूप छ, उसको अनुहारद्वारा रूहानी प्रसन्नताको प्रकम्पन अन्य आत्माहरूसम्म पुग्छ र उनीहरूले पनि शान्ति र शक्तिको अनुभूति गर्छन्। जस्तै फलदायक वृक्ष आफ्नो शीतलताको छायाँमा मानवलाई शीतलताको अनुभव गराउँछ र मानव प्रसन्न हुन्छन्। त्यस्तै तिम्रो प्रसन्नताको प्रकम्पनले आफ्नो प्राप्तिहरूको छायाँद्वारा तन-मनको शान्ति र शक्तिको अनुभूति गराउँछ।

स्लोगनः— जो स्मृति स्वरूप रहन्छ, उसलाई कुनै पनि परिस्थिति खेल अनुभव हुन्छ।